

Biuletyn Parafialny

Żory Warszowice

02

2018

nr 95

Hasło miesiąca:

Bardzo blisko ciebie jest słowo, w twoich ustach i w twoim sercu, abyś je czynił.

/5 Mż 30, 14/

Blisko, coraz bliżej

Powitanie

Szymon Samoraj

Słowo. JEGO Słowo. To samo, które przed tysiącami lat powoływało świat do życia. To samo, które pojawiło się między ludźmi, by wskazywać na Stwórcę i ratować zgubionych wybranych. To samo, które przez wieki działa, otwiera oczy i serca, daje nadzieję tym,

którzy Go słuchają. To Słowo jest BLISKO CIEBIE! Taka szansa, niezawodny zestaw ratunkowy – wystarczy sięgnąć, wziąć, przyjąć... Bóg dał nam Swoje Słowo nie po to, byśmy już nigdy nie odczuwali strachu, bólu, straty czy zawodu. Mamy je po to, byśmy w momentach, w których dotykają nas najróżniejsze doświadczenia i próby, wiedzieli, że za nami stoi On i Jego Słowo, gwarancja, że życiowe burze mogą nas dotknąć, ale z Nim nie są w stanie nas złamać. To Słowo jest, nieraz jedynym źródłem Światła w otaczającym mroku. Tylko...

Czy Boże Słowo jest blisko mnie...? Czy jest w moim sercu? Czy jest w moich ustach? Nie. Nie w niedzielę rano, każdego dnia. Czy jest moim przewodnikiem na co dzień? Bóg mówi, że Jego słowo nie wraca puste, lecz wykonuje Jego wolę, spełniając to, z czym zostało wysłane (por. Iz 55,11). Tak, jak zawartość domowej apteczki nie poprawi stanu naszego zdrowia, tak samo uginająca się od chrześcijańskiej literatury półka nie przyczyni się do duchowego wzrostu. Żeby Słowo mogło zadziałać, musi stać się... stawać się ciągle na nowo częścią mojej i Twojej rzeczywistości. Czytane z wiarą i modlitwą ma wielką moc. Moc zmieniającą wszystko. Odłożone na bok, jest kolejnym bibelotem, bez większego znaczenia. Żeby Jego Słowo mogło być blisko, musimy się na nie otworzyć i dopuścić Je do siebie. Tobie i sobie życząc, by to Słowo było blisko... coraz bliżej nas...

W lutowym numerze Biuletynu Parafialnego znajdziecie kilka słów o górach, decyzjach i konsekwencjach, podsumowanie wydarzeń pierwszych tygodni nowego roku i zaproszenia na nadchodzące spotkania i wyjazdy. Polecam Waszej uwadze i ten numer Biuletynu.

Na koniec jeszcze słowo zachęty. Rozpoczęliśmy Rok Świadectwa Kościoła. Jeśli czujesz, że chcesz podzielić się jakimś swoim doświadczeniem, może ciekawym artykułem lub książką, które niedawno przeczytałeś, historią, która zrobiła na Tobie wrażenie... zachęcam do kontaktu. Jeśli nie bardzo wiesz, jak ubrać swoje przemyślenia w słowa, chętnie pomożemy. Niech Jego Słowo, które dotknęło Twojego serca, pójdzie dalej i działa wśród nas.

Hej! W góry, w góry, w góry

Rozważanie

Tomasz Marek

Wyobraźcie sobie...

...że idziecie w góry — powiedziałem pobudzając wyobraźnię moich młodych słuchaczy szczegółami opisu. — Jest lato, macie na sobie krótki rękawek. Żar leje się z bezchmurnego nieba, a pozorną ciszę krajobrazu rujnuje jazgot świerszczy.

Patrzę na nich, oni na mnie. Wszyscy jesteście skupieni. (Gdyby tak się dało na każdej lekcji!...)

— Wasze zmęczenie zaczyna dawać się we znaki — brnę dalej czując, że mam ich uwagę. — W końcu wędrowka w górach to zawsze rodzaj wyzwania. Nikt już nie pamięta kiedy był ostatni odpoczynek, a nieznośnie pusta butelka przypomina jedynie jak bardzo jesteście spragnieni. Pić, tak bardzo chce się pić! — wołam bezlitośnie, i aż sam czuję, jak zasycha mi w gardle.

— I wtedy dochodzicie do lasu. Cień koi rozpaloną skórę, w dodatku w oddali słyszycie jakiś szmer. Szmer? Nie, to szum, szum górskiego strumyka, cierpliwie żłobiącego skały. Podbiegacie do niego wykończeni... ..i co robicie?

Grupa patrzy na mnie zbита z tropu.

— Nooo... nic, bo nie wiadomo czy woda nie jest zatruta, psze pana.

...

Znak czasów. Mi by tam do głowy nie przyszło, ale w sumie jakaś logika w tym jest. Jakaś logika każe nam od najmłodszych lat być bardziej roztroprnymi niż nasi poprzednicy. To, co kiedyś było po prostu dane, teraz często budzi nieufność i potrzebę zbadania, weryfikacji: czy aby nie zaszkodzi?

Tyle, że jeśli rzeczowo chcemy coś sprawdzić, fachowo dowieść swoich racji, to trzeba zagłębić się w temat, poznać przedmiot swoich dociekań, najlepiej od podszewki. Wtedy ferować będziemy wyroki: przydatne (do spożycia) czy nie, szkodliwe czy pomocne.

Z tym zagłębianiem się w temat bywają jednak kłopoty. Po pierwsze, nie da się być specjalistą w każdej sprawie. Zwyczajnie w życiu nie starczyłoby na to czasu. Po drugie, nikt nie potrafi być dobrym specjalistą ad-hoc. (Nasze media wspierają nas wprawdzie w tych zmaganiach z własną niewiedzą: przy okazji wypadku lotniczego wszyscy nagle stajemy się ekspertami od katastrof lotniczych, a gdy Polacy giną w górach, to cały naród szybko doktoryzuje się z himalaistyki. Trwałość jednak, użyteczność i fachowość tak zdobytej specjalizacji ad-hoc pozostawiam osądowi własnemu Czytelnika.) Po trzecie, życie często domaga się nagłych decyzji i szybkich rozwiązań, nie dając pola manewru. W naszym malowniczym przykładzie: jeśli naprawdę jesteś spragniony/a, to raczej nie zastanawiasz się jak pozyskać środki unijne na budowę stacji diagnostycznej monitorowania jakości wody w Beskidach.

Decyzje

Gdyby nad każdą rzeczą trzeba było się tak pochylać, gdyby każde działanie wymagało takiego nakładu pracy, by usprawiedliwić swoją decyzję najlepszym obecnie stanem wiedzy, to takie życie byłoby dla wielu nieznośne lub wręcz niemożliwe. To dlatego w życiu pozostawiamy pewne rzeczy ślepej skądinąd intuicji, pewne pobieżnej dedukcji, pewne zaufaniu innym (Bogu?), w pewnych po prostu... ryzykujemy. I jestem w stanie wyobrazić sobie sytuacje, w których każda z tych postaw jest potrzebna i uprawniona, podobnie jak w innych sprawach – rzetelna, specjalistyczna, chłodna wiedza i znajomość przedmiotu.

No dobrze. Tylko jak radzić sobie z ewentualnymi nieprzyjemnymi konsekwencjami błędów?

Dorosłość

Pewną, prawie dorosłą, grupę musiałem kiedyś pouczyć o dorosłości. Bardzo nie lubię pouczać, ale cóż... zmusili mnie. Poszło o kwestię podejmowania decyzji. Czy dorosłość to możliwość podejmowania wszelkich decyzji? A jeśli tak, to jakich: jedynie słusznych (jak często oczekują rodzice od swoich dzieci), czy jedynie przyjemnych (jak często chcą młodzi)? Szczęśliwie ani takich, ani takich.

Dorosłość, od dzieciństwa i młodości, różni się nie słusznością podejmowanych decyzji, ale rozmiarem odpowiedzialności. Dorosły to ten, kto, podejmując decyzje, sam bierze na siebie odpowiedzialność za skutki tych decyzji.

Hasło#1

Oryginalnie nasz górski krajobraz był tłem do hasła biblijnego roku 2018: „[Bóg mówi:] Ja pragnęciemu dam darmo ze źródła wody życia.” (Obj 21,6) Jeśli pragniesz, idź! Bóg czeka z otwartymi ramionami. Dawca życia zaprasza do źródła. Źródła, które nie jest zatrute, ale do źródła, które daje życie. Życie, które nie jest nieznośne, ale przepełnione treścią i sensem. Gdzie indziej można to znaleźć w dzisiejszym świecie? Któż inny daje życie?

Hasło#2

Hasło na luty natomiast brzmi: „Bardzo blisko ciebie jest słowo, w twoich ustach i w twoim sercu, abyś je czynił.” (5 Mż 30,14) Człowieku, Bóg posyła Słowo. Słowo Ciałem się stało. I nie jest to Słowo, które byłoby dalekie, nieznanie, niezrozumiałe. Bardzo blisko, w Twoich ustach, w Twym sercu. Nie ma bariery między Słowem a człowiekiem, no chyba że my sami stajemy Słowu okoniem.

Puenta

W pełni odpowiedzialni zatem prujemy przez życie. Każdy w swoim tempie. Idziemy w górę, krok w krok. Szlak znamy, blisko przecież jest Słowo, w naszych sercach i w naszych ustach*. Nic tylko przekuć Słowo w czyn, pozwolić Słowu stać się Ciałem!

A co jeśli stracimy szlak? Jak braknie wody? Jak już pustka, zagubienie, wyczerpanie wezmą nad nami górę? Wtedy właśnie pojawia się przestrzeń na wiarę. Wtedy musimy zaufać. Wtedy rodzi się więź między człowiekiem a Bogiem, który każdemu, kto pragnie... (Obj 21,6)

* – *W Twych ustach, zgadza się! Zapewne wielu Czytelnikom nie umknął projekt czytania tekstów liturgicznych przez osoby świeckie. Wszystkich chętnych do zaangażowania zapraszam do kontaktu!*

W drodze

Koleżdowanie w Święto Objawienia Pańskiego

Za nami...

Szymon Samoraj

Święto Epifanii kończy w kalendarzu liturgicznym okres Bożego Narodzenia. W tym dniu zebraliśmy się w żorskim kościele, by jeszcze raz przejść całą świąteczną drogę – od Adwentu i prorockich zapowiedzi przyjścia Mesjasza, przez Betlejem i wydarzenia nocy Narodzenia Pańskiego, do Objawienia się Chrystusa poganom – otwarcie drogi do Boga także dla nas.

W tej drodze prowadziły nas czytane teksty biblijne, pieśni i rozważanie. Ks. Bartosz Cieślarski nawiązał do Światłości, która przyszła na świat w Jezusie Chrystusie, objawiła się grzesznikom i pozostawiła jego naśladowcom zadanie niesienia tego Bożego Światła dalej tak, by mogło ono działać także w naszym otoczeniu. Tę, rozświetlającą mroki grzechu, Światłość, symbolizowała również świeca, wniesiona przez młodzież na początku spotkania i przyświecająca nam w trakcie koleżdowania. Sobotnie spotkanie było nie

tylko okazją do wspólnego kolędowania, mieliśmy okazję również wysłuchać pieśni przygotowanych przez Artura Plintę oraz żorski chór parafialny, prowadzony przez Panią Aleksandrę Maciejczyk.

Dziękując wszystkim zaangażowanym w przygotowanie i przeprowadzenie tego Spotkania Kolędowego, życzę, by Bożego Światła, które zapowiadali prorocy, którego nadejście ogłaszali aniołowie, któremu cześć oddawali mędrcy, nie zabrakło i w naszych sercach w rozpoczynającym się roku. Niech jego ciepło i blask działa w nas i przez nas.

Chrześcijanie wobec XXI wieku

Pierwsze spotkanie PTEw w 2018 roku

Za nami...

Elżbieta Sitek

Wyzwania chrześcijan w dobie XXI wieku – to temat styczniowego spotkania żorskiego oddziału PTEw. Zagadnienie trudne, wielowątkowe zreferował nasz gość dr Andrzej Turkanik, zapoczątkowując omawianie problemu retorycznym pytaniem „jak żyć?”. W świetle tych rozważań ukazany został wirujący świat z wybitnymi osiągnięciami nauki, z prześcigającymi się nowymi technologiami w każdej branży działalności ludzkiej, z wszechobecną elektroniką i informatyką, ze służącym bezgranicznej komunikacji, globalnym internetem. Natłok zewsząd płynących informacji nie zawsze odzwierciedla prawdę naszych czasów, służy często do manipulowania i sterowania ludźmi wbrew ich potrzebom i interesom, co skłania do przemyślnego ich selekcjonowania.

Zmienia się świat, zmieniają się ludzie oczekujący coraz lepszej jakości życia, a pragnienie bogactwa i władzy wydaje się być jedyną drogą do szczęścia.

Dominujący materializm, moda, reklamy - promują dzisiejszy styl życia, spychając na margines cywilizacyjne wartości chrześcijaństwa i duchowość – sferę, w której człowiek stawia sobie pytania o to, kim jest i po co żyje.

Prelegent, dr Andrzej Turkanik, naszą współczesność określił jako „czas post”- coś się skończyło. Mamy więc post-chrześcijaństwo, post-kapitalizm, post-modernizm i coraz prężniej rozwijający się post-humanizm, na którego gruncie wzrasta niepokojąca ideologia trans-humanizmu. Prekursorzy tego kierunku, korzystając z najnowszych osiągnięć nauki, głównie w zakresie medycyny i inżynierii genetycznej, dążą do stworzenia nowego człowieka o dalekosiężnych możliwościach ciała i umysłu – post-człowieka, udoskonalonego bez udziału biologicznego procesu rozwoju. Wizja cyfrowego świata opanowanego przez doskonale funkcjonujących cyborgów, dla jednych jest doniosłym sukcesem, dla innych niepokojem i strachem mobilizującym coraz liczniejsze grupy ludzi do sprzeciwu wobec metod urągających doskonałości boskiego stworzenia. Wymykająca się spod kontroli rzeczywistość, z rewolucyjnymi technologiami tworzenia, skłania do porównania z biblijną historią budowy wieży Babel, jako analogiczny przykład ludzkiej pychy aspirującej do rangi boskich możliwości. Dla chrześcijan pewnością jest wiara, że świat pozostaje w rękach Boga i to Bóg wyznaczy granice ludzkich działań, w tym szkód, które mogą one wyrządzić. Pocięgą jest jeszcze ciągle działający inny odłam świata, w którym dominującą stroną nie jest maksymalizacja dóbr materialnych, ale troska o środowisko, o ekologię - jest w nim radość współdziałania i otwartość na innych. To są wyzwania dla chrześcijan, to czas, by odważnie odnowić i realizować zobowiązania wobec Jezusa Chrystusa i Jego Kościoła - by według jego przekazu być „solą ziemi i światłością świata”, a On niezmiennie „Drogą Prawdą i Życiem”.

Zaprezentowany przez dr. Andrzeja Turkanika, ciekawy i bogaty w treści wykład, o niezwyklej formie przekazu, przyciągał uwagę słuchaczy i prowokował do aktywnej, szerokiej w tematyce dyskusji.

Przegląd wydarzeń parafialnych

- Podobnie, jak przed rokiem pod koniec stycznia rodzinnie świętowaliśmy w Warszowicach **Dzień Babci i Dziadka**. Popołudniowe spotkanie z tej okazji odbyło się 28 stycznia w Sali parafialnej.
- W styczniu w Żorach **Chrzest Św.** przyjęła **Julia Milerska**. Jej, oraz jej najbliższym życzymy Bożej opieki w nadchodzących latach.
- 31 grudnia w Żorach mogliśmy towarzyszyć w akcie konwersji **Annie i Pawłowi Piekarczykom**. Niech Dobry Bóg prowadzi ich po swoich drogach i obdarza swoim Błogosławieństwem.
- W styczniu pożegnaliśmy **śp. Karola Cieślara** (Żory). Pamiętajmy w naszych modlitwach o bliskich zmarłego, by nasz Pan obdarzył ich swoim pokojem.

Z życia Kościoła

- ♦ 4 stycznia w Warszawie pierwszy egzamin kościelny, uprawniający do ordynacji, zdali **Marta Zachraj** i **Bogusław Sebesta**.
- ♦ 4 lutego w urząd proboszcza parafii w Olsztynie został wprowadzony **ks. Łukasz Stachelek**. Wcześniej pełnił służbę wikariusza parafii w Goleszowie.

Pomagam

Informacje
ks. Bartosz Cieślak

W trakcie naszego remontu plebanii zdecydowałem się na założenie konta na stronie Pomagam.pl. Ten internetowy portal służy do zbierania funduszy na dowolny cel. Jak podają autorzy, najczęściej pozyskiwane środki dotyczą leczenia, potrzeb, wolontariatu, społeczności, zwierząt i marzeń. Największym atutem tego portalu jest, oprócz samej legalności, prostota w założeniu indywidualnej strony (zajmuje to kilkanaście minut), łatwość w udostępnianiu jej na innych portalach internetowych jak i wygodne dokonywanie wpłat przez telefon lub komputer. Zebrane środki w każdej chwili można wypłacić na konto bankowe organizacji. By jednak to było możliwe, każda zbiórka, w tym i nasza, przechodzi proces weryfikacji przez administratorów, czy na pewno taka Parafia istnieje, czy jest zarejestrowana i czy podane konto bankowe należy do niej. Po pomyślnej weryfikacji zebrane środki mogą zostać wypłacone. Każda wypłacona kwota pomniejszona jest o koszty administracyjne portalu, które wynoszą 7%. W ten sposób, przy wypłacie np. 100 zł, 7 zł zostaje pobrane przez portal a na konto parafii trafia 93zł.

Czy taki pomysł był potrzebny? Naszym parafianom najwygodniej jest wpłacać ofiary bezpośrednio na konto parafii. To m.in. daje możliwość odliczenia wpłaconej kwoty od podatku. Pomysł założenia takiej strony był skierowany w zasadzie do ludzi z poza naszej parafii. Życzliwe nam osoby, także z kręgu Kościoła, mogły wygodnie dokonać wpłaty bezpośrednio na stronie Pomagam.pl bez konieczności poszukiwania numeru konta, danych do przelewu itp. Dodatkowo można wybrać opcję Anonimowej wpłaty, dzięki czemu dane osobowe wpłacającego pozostają ukryte. Jak się okazało, dla większości wpłacających, było to ważne.

Równie ważne, jak wsparcie remontu ofiarą, było udostępnienie informacji o kolejnej formie wsparcia. Kilka kliknięć pozwoliło dotrzeć z tą wiadomością do o wiele większej grupy potencjalnych darczyńców. Bez Waszych udostępnień być może nie mówilibyśmy teraz o takim wyniku zbiórki.

Dziękujemy za każdą twoją ofiarę na remont plebanii oraz każde udostępnienie informacji o prowadzonej zbiórce. Jeśli chcesz złożyć ofiarę, zachęcam do wpłaty bezpośrednio na konto parafii. Możesz też posłużyć się stworzoną na portalu Pomagam.pl stroną naszej parafii, jeśli wydaje ci się, że ktoś życzliwy z poza naszej społeczności byłby gotowy wesprzeć nas symboliczną złotówką. Możesz wówczas podać ten link:

www.pomagam.pl/ewangelicywzorach

Do tej pory zebraliśmy 4.208 zł. Zbiórka będzie aktywna nie dłużej niż do końca roku 2018.

Informacje

- ♦ Zapraszamy na **nabożeństwa** w naszych parafiach:

	Warszowice	Żory
Niedziele	8:00	10:00
Tygodniowe Nabożeństwa	16:00	17:30
Pasyjne (Środa)		

- ♦ **PTEw** oddział Żory zaprasza na spotkanie z ks. Wiesławem Hudkiem o jego (i nie tylko) „Muzycznych pasjach”. Spotkanie odbędzie się w sobotę, 24 lutego, w parafii w Żorach o godz. 17:00.
- ♦ Zapraszamy na **Spotkania z Biblią**, we wtorki, 13 i 27 lutego o godz. 19:00 w parafii w Żorach.
- ♦ Na niedzielę, 25 lutego, planujemy kolejny **Kulig Parafialny**. Niestety, nie ma już wolnych miejsc na ten wyjazd.
- ♦ Wraz z Kołem Pań zapraszamy na **Światowy Dzień Modlitwy**, 2 marca. Liturgię tegorocznego nabożeństwa ŚDM przygotowały kobiety z Surinamu. Gospodarzem regionalnego spotkania w tym roku będzie żorska parafia. Więcej szczegółów w ogłoszeniach parafialnych.

- ♦ Zapraszamy również na **Wycieczkę Parafialną** do miast związanych z Reformacją: Eisleben, Wittenbergi i Torgawy. Wyjazd odbędzie się w dniach 21-24 czerwca, koszt: 700zł. Zapisy w kancelarii parafialnej.
- ♦ Początek roku to czas rozliczeń z Urzędem Skarbowym. Jak co roku zachęcamy do wsparcia **Organizacji Pożytku Publicznego poprzez odpis 1% należnego państwu podatku** na ich rzecz. Wśród organizacji, którym możecie przekazać swój 1% są m.in. Centrum Misji i Ewangelizacji oraz Diakonia KEA. Więcej informacji na ulotkach i stronach internetowych organizacji.

SPOTKANIE Z BIBLIĄ

13 i 27 lutego
godz. 19:00
ŻORY

Zapraszamy!

Polskie Towarzystwo Ewangelickie
Oddział w Żarach

zaprasza na spotkanie pt.

„Muzyczne pasje”

Spotkanie poprowadzi

ks. dr Wiesław Hudek

24.02.2018 (sobota), godz. 17:00

Spotkanie odbędzie się

w Parafii Ewangelickiej w Żarach ul. Osińska 4

Wstęp wolny!

WYCIECZKA PARAFIALNA
do Eisleben, Wittenbergi i Torgawy

Zapisy w kancelarii parafialnej
ZAPRASZAMY!

Przeznacz 1% swojego podatku
Organizacjom Pożytku Publicznego, m.in.:

Diakonia KEA
KRS: 0000260697
Więcej informacji: www.diakonia.org.pl

Centrum Misji i Ewangelizacji KEA
KRS: 0000225011
Więcej informacji: www.cme.org.pl

Pomagam.pl

Kontakt

Proboszcz - ks. Bartosz Cieślak
tel. **32/435 01 24** kom. **502 311 641**
e-mail: **bartosz.cieslar@luteranie.pl**

ŻORY
ul. Osińska 4
44-240 Żory
tel/fax **32/435 01 24**;
e-mail: **zory@luteranie.pl**
konto:
09 8456 0009 2001 0000 0475 0001

Katecheta –
mgr teol. Tomasz Marek
tel. **506 147 506**

WARSZOWICE
ul. Boryńska 1
43-254 Warszowice
tel/fax **32/435 01 24**;
e-mail: **warszowice@luteranie.pl**
konto:
42 8447 0005 0003 6562 2000 0001

Kancelaria parafialna:

poniedziałek **9:00-12:00 i 20:00-20:30**

wtorek: **9:00-12:00**

środa: kancelaria nieczynna

czwartek: kancelaria nieczynna (odwiedziny duszpasterskie)

piątek: **9:00-12:00 i 15:00-16:00**

niedziela: **po nabożeństwie**

Parafialne strony internetowe:

www.zory.luteranie.pl/zory
www.facebook.com/PEAZory

www.zory.luteranie.pl/warszowice
www.facebook.com/PEAWarszowice

Skład i redakcja Biuletynu: Szymon Samoraj
(tel. 602 598 130 e-mail: szymon.samoraj@gmail.com)

Redakcja zastrzega sobie prawo do dokonywania poprawek i skrótów materiałów wykorzystanych w Biuletynie Parafialnym

Kącik dla dzieci

